

te for retten. Det vil næppe i praksis forekomme, at politiet inden for 24 timer får behov for at gennemføre flere enkeltstående ransagninger uden umiddelbar underretning, men hvis dette sker, gælder fristen på 24 timer for forelæggelse for retten for hvert enkelt indgreb.

Gentagne hemmelige ransagninger sker i øvrigt under de betingelser, der er fastsat i § 799, stk. 1 og 2.

Til nr. 7 (retsplejelovens § 802, stk. 2, nr. 2, § 805, stk. 3, og § 807 d, stk. 2, 1. pkt.)

Ændringen af bestemmelsen i retsplejelovens § 802, stk. 2, nr. 2, giver adgang til beslaglæggelse af en mistænkt persons gods i tilfælde, hvor betingelserne for konfiskation efter den nye bestemmelse i § 77 a, 2. pkt., er opfyldt. Beslaglæggelse med henblik på konfiskation efter straffelovens § 77 a, 1. pkt., af genstande, som en mistænkt har rådighed over, skal fortsat ske med hjemmel i retsplejelovens § 802, stk. 1.

Ændringen er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 2, hvor straffelovens § 77 a foreslås udvidet til at omfatte konfiskation af andre formuegoder (end genstande), herunder penge.

Det følger af bestemmelsen i retsplejelovens § 807 b, at beslaglæggelsen alene har virkning som arrest. En arrest sikrer, at sigtede ikke ved sine egen dispositioner over sin formue forringer denne. Beslaglæggelsen hindrer imidlertid ikke, at sigtedes øvrige kreditorer søger sig fyldestgjort gennem udlæg og efterfølgende tvangsauktion eller ved sigtedes konkurs.

Ændringen af retsplejelovens § 805, stk. 3, medfører, at både beslaglæggelse efter retsplejelovens § 802, stk. 2, (mistænkte) og § 803, stk. 1, 2. pkt. (ikke-mistænkte) ligestilles med de regler, der gælder for foretagelse af arrest (retsplejelovens § 631, stk. 2, jf. §§ 509-516), således at der alene kan foretages beslaglæggelse i de tilfælde, hvor der efter de fagedretlige regler er adgang til udlæg.

Efter § 807 d, stk. 2, 1. pkt., skal gods, der er beslaglagt efter blandt andet § 802 anvendes først til fyldestgørelse af forurettedes krav på erstatning, dernæst det offentlige krav på sagsomkostninger, dernæst konfiskation efter straffelovens § 75, stk. 1, 1. pkt., 2. led, og 2. pkt., og stk. 3, og § 76 a, stk. 5, og dernæst bødekraft, medmindre retten træffer anden bestemmelse herom. Efter lovforslaget skal denne ændring også gælde beslaglæggelse med henblik på konfiskation efter straffelovens § 77 a, 2. pkt.

Til nr. 8 (retsplejelovens § 803)

Ændringen, der er en konsekvens af den foreslåede udvidelse af straffelovens § 77 a til at omfatte andre

formuegoder (end genstande), herunder penge, giver adgang til beslaglæggelse af formuegoder, som en person, der ikke er mistænkt, har rådighed over, hvis der er grund til at antage, at formuegoderne bør konfiskeres.

Beslaglæggelse med henblik på konfiskation efter straffelovens § 77 a, 1. pkt., af genstande, som en person, der ikke er mistænkt, har rådighed over, skal fortsat ske med hjemmel i retsplejelovens § 803, stk. 1, 1. pkt.

Til nr. 9 (retsplejelovens § 806, stk. 3, 1. pkt.)

Den foreslåede ændring af § 806, stk. 3, 1. pkt., indebærer, at politiet på tilsvarende måde som ved beslaglæggelse får adgang til træffe en foreløbig beslutning om pålæg af edition i tilfælde, hvor indgrebets øjemed ville forspildes, hvis retskendelse skulle forventes (»periculum in mora«).

Som ved beslaglæggelse skal politiet, hvis den, som indgrebet retter sig imod, fremsætter anmodning om det, snarest muligt og senest inden 24 timer forelægge sagen for retten, der herefter ved kendelse afgør, om editionspålægget kan godkendes. Politiet skal vejlede den pågældende om adgangen til at få spørgsmålet om beslaglæggelsens lovlighed indbragt for retten.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 10 (retsplejelovens § 807 b, stk. 1, og § 807 d, stk. 1, 1. pkt.)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 2, nr. 7 og 8.

Efter retsplejelovens § 807 b, stk. 1, medfører beslaglæggelse til sikring af bevismidler, genstands- og udbyttekonfiskation og vindikation, at der hverken ved aftale eller kreditorforfølgning kan foretages dispositioner over det beslaglagte, som er i strid med indgrebets formål. Med ændringen præciseres, at alene beslaglæggelse efter § 803, stk. 1, 1. pkt., er omfattet af § 807 b, stk. 1.

Af retsplejelovens § 807 d, stk. 1, følger, hvornår en rådighedsberøvelse som følge af beslaglæggelse ophører. Med ændringen præciseres, at alene beslaglæggelse efter § 803, stk. 1, 1. pkt., er omfattet af reglen i § 807 d, stk. 1.

Til nr. 11 (retsplejelovens § 807 b, stk. 2, og § 807 d, stk. 2, 1. pkt.)

Der er alene tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 2, nr. 7 og 8.

Med ændringen præciseres, at beslaglæggelse efter § 803, stk. 1, 2. pkt., (beslaglæggelse hos ikke-mis-